

"העולם הזה", שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמינהלה: תל אביב, רחוב גורדון 3, מל. 03-232262/3/4. תאריך: 136. העורך הראשי: אורי אבנרי • ראש המערכת: יופי ינאי • עורכי תבנית: יופי שנתן • עורכת כיתוב: תמי מוטוביץ • צלמני מערכת: ציון צפירי וענת פרגוסמי • ראש המינהלה: אברהם סיפון • מחלקת המודעות: רפי זכרני • המו"ל: "העולם הזה" בע"מ • מודפס ב"הדפוס החדש" בע"מ, תל-אביב, רחוב בן אביגדור • הפצה "גד" בע"מ • גלוניות צינז'וגרפיה "כספי" בע"מ.

שער אחורי:

אסי-זמר מח

בשעה שרובכות ישראלים זימי זמו את שירו "פסוליה" הת" חזן שושי — האסי-זמר — לעשות את צעדיו הראשונים כאדם חופשי. המעבר מן הכלא אל החופש, החצלתה והפירסום היה מהיר וחד, ושושי נמצא מת. מה גרם למותו של שושי?

42

שער קידמי:

המיליון

ואיגוד העובדים

מוקי אלכין, אישי-עסקים צעור, בשירותו של שאול איוזנברג, מנסה להשתלב על איגוד-העובדים דים של המפלגה הליברלית. והעולם הזה גילה שזויפו התימות, ר' הוגשו כרטיסי-הכר של אנשים שנפטרו.

6

הכוכב מאיים בירידה

הזמר הפופולארי שימי תבורי מספר בראיון חושפני על הסתבכויותיו עם המישטרה, על פרשת יחסי עם פלאטון שרון, על דמותו בעיני עצמו ובעיני הציבור, על תקופת מעצרו במישטרה, והוא מאיים: אני מתכוון לרדת מן הארץ!

49

המציתים של תורגמן

לצכי שדה, מ ישהיה ניצבימישנה כמישטרת חיפה, יש חשבון ישן עם מפקד מישטרת תל-אביב, אברהם תורגמן. מה האמת מאחורי האשמותיו של שדה? מה גילו וערות הכדיקה אשר מונו כמישטרה? מה האמת כפרשת המציתים? מהו פרשת הסמלת? על כך בכתבה המבחינה את הפרשה.

10

לראות את ואגנר בגרמניה

הישראלי דויד לנדאו מספר כיצד הצליח, להתפלח להצגת אופרה של המלחין השנוי במחלוקת ליכארד ואגנר. ההצגה נערכה בבירויטס, עירו של המלחין המוחזרם בישראל, והישראלי מספר על מה שאירע על הבימה ובקהל.

57

עירום מאחרי הקלעים

הקהל רואה אותם מתפתלים על הבימה, יפים ועירוי מים. אזה הם החשפנים המופיעים כמופעיימיו ומגרי עינם גם לארץ. אך ההצגה האמיתית מתרחשת מאחורי הקלעים. מהם היחסים האמיתיים בין הגברים והנשים המפעירים את הקהל?

60

התגלית

החדשה

לפני שמונה שנים זכתה שולי לסרי מיפו בתואר "ליידי יוניברס", בתחרות-יופיו שנערכה באיטליה. היא היתה בכל העולם ועתה חזרה לארץ. היום שמה שרון לסלי, והיא מתכוונת לכבוש את הארץ. העולם הזה מציג את התגלית החדשה בשטח היופיו.

38

מדורים קבועים:

- 32 ממסיבה למסיבה
- 34 כדונים
- 44 שידור
- 45 מרדף שידורים
- 46 חשבון עובר ושכ קולנוע — על שודדי התיבה
- 52 האבודה, האריסטו פורד וקארן אלן מה הם אומרים — שבח וייט, אורי פירסט, ליאורה לפידות, שרגא צור, שלמה תרשיש ונורית גלרון
- 55 איש ממאדים
- 59 נמר של נייר
- 62 כדבוק
- 64 אתה והשק
- 67 רחל המרחקת
- 70 ספורט
- 73

- 4 תשקף
- 5 כמדניה
- 13 מכתבים, תשבץ
- זה היה העולם הזה שהיה — מטוס טילון ראשון בלוד, ואבא אחימאיר בוועידת חירות
- 18 עולם קטן — ארצות-הברית ומי"ל
- 20 חמת 1956, סיירה ליאונה וישראל
- 23 הורוסקופ
- יומן אישי — דולצין וגרניקה,
- 24 מיט יוניברס וריכארד ואגנר
- הנדרן: חיבוקו של דוב שילנסקי
- 25 אנשים בעולם
- 27
- 31 אנשים

מערכי מישקל נגד לתנועת-השיחרור הערבית.

אנחנו ידענו שאין זו אמת: ישראל היא פרי תנועת-שיחרור אמיתית ומקורית של העם העברי. היא קמה על ברכיה של מיל-חמתי-שיחרור נגד הבריטים. אנשי-מחתרת עבריים הרגו בקאהיר את הלורד מויין, שסימל את השלטון האימפריאליסטי במר-חב כולו. ידענו כי כל סיכוינו להכות שורשים במרחב, ולהניח יסוד לשלום של אמת, תלוי ומותנה ביכולתנו להנחיל אמת זו לעמי ערב.

עתה השגנו את ההיפך. תהיה האמת ההיסטורית כאשר תהיה, בעיני המוני הערבים, וגם בעיני העולם הגדול, לבש הסיבוב השני צורה של קנוניה בין ישראל לבין בריטניה וצרפת.

טאנק

בשיירה

הסיפור המוזר ביותר של מיבצע סיני הוא סיפורו של הטאנק המצרי, מתור צרת סובייטית, שטעה בלילה במידבר. בראותו שיירת-שיריון ישראלית שנעה בי כביש לעבר מצרים, היו אנשי-הטאנק בטוחים שזו שיירה מצרית. והצטרפו אליה. רק כעבור כמה שעות גילו הטאנקים הישראליים כי טאנק אויב נמצא בקירבם וירו בו.

המדיניות הישראלית מזכירה במיקצת טאנק אומלל זה. היא נכנסה בטעות ל"שיירה, שהאינטרסים שלה מנוגדים ניגוד מוחלט לאינטרסים של ישראל.

לבריטים ולצרפתים אין מה להפסיד. עמדותיהם במרחב אבודות ממילא. הם מבקשים להציל את אשר ניתן להציל, לדחוק את הקץ. אולם אם יסולקו מעיי ראק ומאלג'יריה, לא יבוא הקץ על בריטניה וצרפת. הם ימשיכו להתקיים. יש להן ממה להיסוג.

לישראל אין ממה להיסוג. עמדתה הראשונה היא גם עמדתה האחרונה. היא לא תוכל לנטוש את נוף המרחב, ולעבור לגדות הסיינה או התמזה. היא תצטרך לחיות כאן, בין הפרת והיאור, בשכנות עם עמי-ערב. היא תצטרך, במקדם או במאור חר, לפתור את בעיית יחסיה עם עמי-ערב בצורה שתאפשר חיים משותפים.

זהו ההבדל העקרוני, התהומי, בין ישראל וביין שתי מעצמות המערב. על כן היה זה מישגה היסטורי להצטרף לשיירה זו. כי ההצטרפות תשאיר אחריה זרע של שינאה ואי-אמון שלא יחוסל בקל.

עד כאן המאמר של העולם הזה. הוא הופיע בגליון העולם הזה (996) שנשא את תאריך ה"14 בנובמבר 1956, ושכ"ב ארבעה ימים בלבד אחרי שנדמו הי ותחתים.

קיא ירי

החודש תמלאנה 25 שנים למיל-חמת-סיני. הידועה בשם "מיבצע קדש". אך לפני שיומ-השנה היה עלול להניב יבול של מאמרי-הידד סלפניים, הטיל שר-הביטחון, אריאל שרון, פצצה.

שרון, שהיה אחראי לפעולה שבה נפ-תחה המילחמה — הצנחת הצנחנים ליד מעבר-המתלה — בחר דוקא במועצת תנועת-החרות כדי להשמיע דיעה של כפירה. הוא אמר שבמיבצע זה שלחה ממשלת-ישראל (בראשות דויד בן-גוריון, מנהיג מפא"י, ובהשתתפות מפ"ם) את צה"ל ללחום למען האינטרסים של שתי מדינות קולוניאליות, בריטניה וצרפת.

השר לא תקף את המיבצע עצמו, אלא אמר שישראל יכולה היתה וצריכה היתה לבצע אותו לבדה, בלי קשר לזרים.

למי שלא היה אז עדיין כתיים — וייתכן כי כמה וכמה מקוראי גליון זה שייכים לסוג זה — יש להזכיר כי נשיא מצרים, גמאל עבד-אל-נאצר, הלאים אז את חברת-המניות שהיתה בעלת-התעלה. הוא לא "הלאים את התעלה", שהיתה שייכת תמיד למצריים, אלא את המניות שהיו בידי איליה-ההון של שתי המדינות הקולוניאליות. על כך יצא זעמן, ועל כן התקשרו עם בן-גוריון (ועוזריו דאו, שימי עון פרס ומשה דיין) ותכננו את המיבצע. מנחם בגין תמך במיבצע בהתלהבות.

אם יש בין קוראי גליון זה אנשים בעלי זיכרון ארוך מאוד, יזכרו כי דעתו של שרון בפרשה זו אינה מקורית. את אותה הדיעה השמיע העולם הזה — ולא כעבור 25 שנים, אלא שבוע אחד בלבד אחרי תום-המיבצע.

הקטע הבא לקוח, מידה במי"ל, מהמאמר "ההון והזר" שהופיע במדור "הנדרן".

שלוש מדינות התקיפו את מצריים בחור-דש האחרון: בריטניה, צרפת וישראל.

האנגלים והצרפתים שנואים כיום במר-חב הערבי, ובכל רחבי אסיה ואפריקה, יותר מן השטן. הם מסמלים את כל הרע, את כל המשפיל, את כל המדכא, אשר עמי אסיה ואפריקה, והעמים הערביים בכללם, מרדו בו כדור האחרון.

אנגליה וצרפת לוחמות עתה על שרידי פירותיהן הקולוניאליות, על הנפט הברי-זי בעיראק, כווייה, בחריין וקאטאר, ועל השלטון הצרפתי באלג'יריה. אין אנשים נאורים רבים בעולם הרוחשים אהדה ל-מילחמה זו. ברור לכל כי לאורך ימים זוהי מילחמה אבודה.

במשך דור שלם טענו מנהיגי התנועה הלאומית הערבית כי ישראל והציונות אינם אלא זנב של העולם האימפריאליסטי. הם טענו כי הצהרת-בלפור ניתנה על-ידי הבריטים אך ורק כדי שיהיה להם תירוץ להשתלט על ארץ-ישראל, וכי ישראל הוקמה על-ידי האימפריאליזם הי

לוי אשכול